ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 11ης Νοεμβρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-467/02,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία), με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Δεκεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης

Inan Cetinkaya

κατά

Land Baden-Württemberg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της συνεδριάσεως της 17ης Μαρτίου 2004,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— ο I. Cetinkaya, εκπροσωπούμενος από τον C. Trurnit, Rechtsanwalt,

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον W.-D. Plessing και την A. Tiemann,

— η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Inez Fernandes και την A. C. Branco,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους D. Martin και H. Kreppel,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουνίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 6, 7 και 14 της απόφασης 1/80 του συμβουλίου συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως (στο εξής: απόφαση 1/80). Το συμβούλιο συνδέσεως ιδρύθηκε με τη συμφωνία περί συνδέσεως μεταξύ Ευρωπαϊκής Οικονομικής

Κοινότητας και Τουρκίας που υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από τη Δημοκρατία της Τουρκίας αφενός και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και της Κοινότητας αφετέρου και η οποία συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48, στο εξής: συμφωνία συνδέσεως).

2 Η αίτηση αυτή υπεβλήθη στο πλαίσιο προσφυγής του I. Cetinkaya, Τούρκου υπήκοου, κατά του Land Baden-Württemberg (ομόσπονδου κράτους Baden-Württemberg) και αφορά διαδικασία απομακρύνσεως από τη Γερμανική Επικράτεια.

Νομοθετικό πλαίσιο

Η απόφαση 1/80

3 Κατά το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της απόφασης 1/80:

«1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7 περί ελεύθερης προσβάσεως των μελών της οικογενείας του στην απασχόληση, ο Τούρκος εργαζόμενος που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους:

— εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί ένα έτος στο κράτος αυτό, δικαιούται ανανεώσεως της ισχύουσας αδείας εργασίας του στον ίδιο εργοδότη, αν εξακολουθεί να κατέχει θέση εργασίας·

— εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τρία έτη, και υπό την επιφύλαξη της αποδοτέας στους εργαζομένους των κρατών μελών της Κοινότητας προτεραιότητας, δικαιούται, εντός αυτού του κράτους μέλους, να αποδεχθεί, κατ' επιλογή του, άλλη προσφορά εργασίας, στο ίδιο επάγγελμα, που του γίνεται υπό συνήθεις συνθήκες από άλλο εργοδότη και έχει καταγραφεί από τις υπηρεσίες απασχολήσεως του οικείου κράτους μέλους·

— εφόσον έχει απασχοληθεί νομίμως επί τέσσερα έτη, έχει ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του εντός αυτού του κράτους μέλους.

2. Οι ετήσιες άδειες και οι απουσίες λόγω μητρότητας, εργατικού ατυχήματος ή ασθενείας μικρής διαρκείας εξομοιώνονται με περιόδους νόμιμης απασχολήσεως. Οι δεόντως διαπιστωμένες από τις αρμόδιες αρχές περίοδοι ακούσιας ανεργίας και οι απουσίες λόγω ασθενείας μακράς διαρκείας, χωρίς να εξομοιώνονται με περιόδους νόμιμης απασχολήσεως, δεν θίγουν τα δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί βάσει της προηγούμενης περιόδου απασχολήσεως.»

4 Κατά το άρθρο 7 της απόφασης 1/80:

«Τα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους, στα οποία έχει επιτραπεί να ζήσουν μαζί του:

— εφόσον διαμένουν νομίμως στο κράτος αυτό επί τρία τουλάχιστον έτη και υπό την επιφύλαξη της αποδοτέας στους εργαζομένους των κρατών μελών της Κοινότητας προτεραιότητας, δικαιούνται να αποδεχθούν οποιαδήποτε προσφορά εργασίας·

— εφόσον διαμένουν νομίμως στο κράτος αυτό επί πέντε τουλάχιστον έτη, έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα.

Τα τέκνα Τούρκων εργαζομένων που έχουν ολοκληρώσει την επαγγελματική τους κατάρτιση εντός της χώρας υποδοχής μπορούν, ανεξαρτήτως της διαρκείας διαμονής τους στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, να αποδεχθούν οποιαδήποτε προσφορά εργασίας εντός αυτού, υπό τον όρο ότι ο ένας από τους γονείς έχει ασκήσει νόμιμη εργασία επί τρία τουλάχιστον έτη εντός του εν λόγω κράτους μέλους.»

5 Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80:

«Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των περιορισμών που δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας και δημοσίας υγείας.»

Η εθνική ρύθμιση

6 Το άρθρο 47, παράγραφος 1 και 2, του Ausländergesetz (νόμου περί αλλοδαπών, στο εξής: AuslG) ορίζει:

«(1) Ο αλλοδαπός απελαύνεται

1. οσάκις, αφού διαπράξει ένα ή περισσότερα ποινικά αδικήματα εκ προθέσεως καταδικάζεται χωρίς δυνατότητα περαιτέρω προσφυγής σε ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον τριών ετών ή σε ειδική για ανήλικους εγκληματίες ποινή ή οσάκις καταδικάζεται χωρίς δυνατότητα περαιτέρω προσφυγής λόγω διαπράξεως

ποινικών αδικημάτων εκ προθέσεως σε πλείονες ποινές της κατηγορίας αυτής για συνολικό διάστημα τουλάχιστον τριών ετών στη διάρκεια περιόδου πέντε ετών ή οσάκις έχει διαταχθεί εγκλεισμός σε σωφρονιστικό κατάστημα με την τελευταία καταδίκη, χωρίς δυνατότητα περαιτέρω προσφυγής ή

2. οσάκις καταδικάστηκε χωρίς δυνατότητα περαιτέρω προσφυγής τουλάχιστον δύο ετών ειδική για ανήλικους εγκληματίες ποινή ή σε στερητική της ελευθερίας ποινή χωρίς προσωρινή αναστολή λόγω διαπράξεως αξιόποινης πράξης εκ προθέσεως κατά την έννοια του νόμου περί ναρκωτικών για διατάραξη της δημόσιας τάξης υπό τις συνθήκες του άρθρου 125a, δεύτερη περίοδος, του κώδικα ποινικής δικονομίας ή για διατάραξη της δημόσιας τάξης κατά την έννοια του άρθρου 125 του ποινικού κώδικα διαπραχθείσα στο πλαίσιο απαγορευμένης δημόσιας συγκέντρωσης ή διαδήλωσης.

(2) Ο αλλοδαπός απελαύνεται κατά κανόνα

1. οσάκις καταδικάστηκε χωρίς δυνατότητα περαιτέρω προσφυγής σε ειδική για ανήλικους εγκληματίες ποινή τουλάχιστον δύο μηνών ή σε στερητική της ελευθερίας ποινή χωρίς προσωρινή αναστολή λόγω διαπράξεως μιας ή περισσοτέρων αξιοποίνων πράξεων εκ προθέσεως.

2. οσάκις κατά παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών καλλιεργεί, παράγει, εισάγει διαμετακομίζει ή εξάγει, πωλεί, παραχωρεί σε τρίτους ή θέτει σε κυκλοφορία καθ' οιονδήποτε τρόπο κάποιο ναρκωτικό, το εμπορεύεται, παρακινεί σε μια από τις προαναφερθείσες πράξεις ή καθίσταται συνεργός σε τέτοια πράξη.»

7 Το άρθρο 48, παράγραφος 1, του AuslG ορίζει:

«(1) Ο αλλοδαπός ο οποίος

1. είναι κάτοχος άδειας διαμονής,

2. είναι κάτοχος αδείας διαμονής απεριόριστης διάρκειας και γεννήθηκε στο εθνικό έδαφος ή εισήλθε σ' αυτό ως ανήλικος,

3. είναι κάτοχος άδειας διαμονής απεριόριστης διάρκειας και διάγει έγγαμος ή σε ελεύθερη σχέση με αλλοδαπό κατά την έννοια των σημείων 1 και 2 ανωτέρω,

[...]

δεν μπορεί να απελαθεί παρά μόνο για σοβαρούς λόγους ασφάλειας και δημόσιας τάξεως. Οι λόγοι αυτοί υφίστανται κατά κανόνα στις περιπτώσεις του άρθρου 47, παράγραφος 1.»

Η διαφορά στην κύρια δίκη και τα προδικαστικά ερωτήματα

8 Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι ο I. Cetinkaya, προσφεύγων στην κύρια δίκη, γεννήθηκε στις 24 Ιανουαρίου 1979 στη Γερμανία και έκτοτε ζει εκεί. Από τις 9 Μαρτίου 1995 έχει άδεια διαμονής απεριόριστης διάρκειας σ' αυτό το κράτος μέλος.

9 Τον Ιούλιο του 1995, ο I. Cetinkaya έλαβε απολυτήριο λυκείου. Δύο μήνες αργότερα άρχισε κύκλο εκπαιδεύσεως ξυλουργού που εγκατέλειψε τον Φεβρουάριο του επομένου έτους. Στη συνέχεια εργάστηκε επί μικρά χρονικά διαστήματα για διάφορους εργοδότες. Συγκεκριμένα το καλοκαίρι του 1996 εργάστηκε μερικές εβδομάδες ως σερβιτόρος σε εστιατόριο. Το φθινόπωρο του ίδιου έτους ξανάρχισε την κατάρτιση υπαλλήλου λιανικού εμπορίου που εγκατέλειψε λίγο καιρό αργότερα. Στη συνέχεια εργάστηκε σε εστιατόριο μεταξύ Νοεμβρίου 1996 και Ιανουαρίου 1997 και μετά μέχρι τον Ιούνιο του 1998 σε εταιρία, στη συνέχεια σε άλλη εταιρία τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 1998. Μετά από μια περίοδο ανεργίας που διήρκεσε μέχρι τον Ιούλιο του 1999 ο I. Cetinkaya εργάστηκε επί ένα μήνα ως χειρώναξ. Από 1ης Αυγούστου 1999 προσλήφθηκε σε εταιρία μεταφορών αλλά εγκατέλειψε αυτή τη θέση μετά από μικρό χρονικό διάστημα. Τέλος προσελήφθη ως μηχανεργάτης αλλά εγκατέλειψε και αυτή την εργασία τον Δεκέμβριο του 1999.

10 Η διάταξη περί παραπομπής επισημαίνει εξάλλου ότι οι γονείς και οι πέντε μεγαλύτερες αδελφές του I. Cetinkaya, από τις οποίες τρεις έχουν αποκτήσει τη γερμανική ιθαγένεια, διαμένουν επίσης στη Γερμανία όπου ο πατέρας εργάστηκε μέχρι τη συνταξιοδότησή του. Οι γονείς και οι δύο αδελφές του I. Cetinkaya που διατήρησαν την τουρκική ιθαγένεια υπέβαλαν αίτηση να πολιτογραφηθούν Γερμανοί υπήκοοι.

11 Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι ο I. Cetinkaya καταδικάστηκε στη Γερμανία, την 1η Αυγούστου 1996, σε ογδόντα τέσσερις ώρες κοινωνικής εργασίας λόγω συμμετοχής στη διάπραξη ληστείας, σε ληστρική εκβίαση και σε απόπειρα ληστρικής εκβιάσεως σε πέντε περιπτώσεις, στις 15 Απριλίου 1997, σε δύο εβδομάδων κράτηση σε σωφρονιστικό κατάστημα ανηλίκων, κατά συγχώνευση με προηγούμενη καταδίκη, στις 24 Μαρτίου 1998 σε ποινή κρατήσεως σε σωφρονιστικό κατάστημα έξι μηνών με αναστολή για συμμετοχή στην πρόκληση επικίνδυνης σωματικής βλάβης, στις 26 Οκτωβρίου 1999, σε διετή κράτηση σε σωφρονιστικό κατάστημα κατά συγχώνευση με προηγούμενη καταδίκη λόγω παράνομης εμπορίας ναρκωτικών σε μεγάλες ποσότητες, στις 26 Σεπτεμβρίου 2000, σε διετή κράτηση σε σωφρονιστικό κατάστημα ανηλίκων κατά συγχώνευση με τις δύο προηγούμενες καταδίκες λόγω της παράνομης κτήσεως κατά συρροή με κατ' επάγγελμα εμπορία ναρκωτικών σε εκατόν δύο περιπτώσεις, παράνομης κατοχής

ναρκωτικών σε μεγάλες ποσότητες κατά συρροή με εμπορία ναρκωτικών σε δύο περιπτώσεις και παράνομης εισαγωγής ναρκωτικών σε μεγάλες ποσότητες και κατ' επάγγελμα εμπορία ναρκωτικών.

12 Ο I. Cetinkaya συνελήφθη στις 7 Ιανουαρίου 2000 και εγκλείστηκε σε σωφρονιστικό κατάστημα ανηλίκων. Αποφυλακίστηκε στις 22 Ιανουαρίου 2001 προκειμένου να ακολουθήσει πρόγραμμα απεξάρτησης από τα ναρκωτικά. Αφού αρχικά εγκατέλειψε δύο ανεπιτυχείς προσπάθειες απεξαρτήσεως ο Cetinkaya ακολούθησε από τις 10 Σεπτεμβρίου 2001 νέο πρόγραμμα θεραπείας σε κέντρο αποτοξίνωσης που ολοκλήρωσε επιτυχώς το έτος 2002. Με δικαστική απόφαση της 20ής Αυγούστου 2002 έλαβε αναστολή εκτελέσεως του υπολοίπου της ποινής του κατ' εφαρμογή του Betäubungsmittelgesetz (νόμου περί ναρκωτικών, στο εξής: BtMG), πράγμα που, όπως αναφέρει το αιτούν δικαστήριο, προϋποθέτει ότι ελήφθη επίσης υπόψη το συμφέρον της ασφάλειας του πληθυσμού.

13 Από τον Μάιο του 2002, ο I. Cetinkaya άρχισε και πάλι σπουδές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και δύο φορές την εβδομάδα εκτελεί νυκτερινή βάρδια σε κέντρο αποτοξινώσεως.

14 Στις 3 Νοεμβρίου 2000, η αρμόδια διοικητική αρχή, η Regierungspräsidium Stuttgart, κοινοποίησε στον I. Cetinkaya την απόφαση περί άμεσης απέλασής του από τη Γερμανία και τον απείλησε με άμεση απομάκρυνση στην Τουρκία. Κατά την αρχή αυτή, υπάρχουν σοβαροί λόγοι ασφάλειας και δημόσιας τάξης κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφος 1, σημείο 1, του AuslG, που θεμελιώνουν εκ του νόμου τεκμήριο περί απελάσεως. Η απέλαση κρίθηκε αναγκαία για λόγους ειδικής και γενικής πρόληψης και δεν αντιβαίνει στο άρθρο 7 της απόφασης 1/80, διότι, λόγω της φυλακίσεώς του και του προγράμματος αποτοξίνωσης που ακολουθούσε ο ενδιαφερόμενος, δεν ήταν πλέον διαθέσιμος στην αγορά εργασίας. Ακόμη κι αν μπορούσε να επικαλεστεί δικαίωμα διαμονής βάσει του άρθρου 7 της απόφασης 1/80 πληρούνται εν πάση περιπτώσει οι προϋποθέσεις του άρθρου 14 της ίδιας απόφασης.

15 Στις 8 Δεκεμβρίου 2000, ο I. Cetinkaya άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

16 Στις 3 Σεπτεμβρίου 2002, το Regierungspräsidium Stuttgart τροποποίησε την προαναφερθείσα απόφαση τάσσοντας πλέον προθεσμία στον I. Cetinkaya μέχρι τις 4 Οκτωβρίου 2002 για να εγκαταλείψει εκουσίως το έδαφος. Ως αιτιολογία το Regierungspräsidium ανέφερε ότι ο I. Cetinkaya αποφυλακίστηκε στις 22 Ιανουαρίου 2001 προκειμένου να ακολουθήσει πρόγραμμα αποτοξίνωσης και για τον λόγο αυτό πρέπει να καθοριστεί προθεσμία για εκούσια εγκατάλειψη του εδάφους.

17 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2002, ο I. Cetinkaya προσέφυγε και κατά αυτής της αποφάσεως ενώπιον του Verwaltungsgericht Stuttgart το οποίο, αφού ένωσε τις δύο δίκες προς συνεκδίκαση, ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Εμπίπτει το γεννημένο στο ομοσπονδιακό έδαφος τέκνο Τούρκου εργαζομένου, ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας, στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 [...], στην περίπτωση που από της γεννήσεώς του —εν πάση περιπτώσει μέχρις ενηλικιώσεώς του— η διαμονή στη Γερμανία του επιτρεπόταν (αρχικά) μόνο για λόγους διατηρήσεως της οικογενειακής ενότητας ή, στην περίπτωση που δεν απώλεσε το δικαίωμα διαμονής, μόνο για τον λόγο ότι είχε απαλλαγεί από την υποχρέωση κατοχής άδειας παραμονής;

2) Μπορεί να περιοριστεί το δικαίωμα προσβάσεως στην αγορά εργασίας και ανανέωσης της αδείας διαμονής, το οποίο έχει το μέλος της οικογενείας βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, μόνον υπό τους όρους του άρθρου 14 της αποφάσεως 1/80;

3) Έχει ως συνέπεια η καταδίκη ανηλίκου σε τριετή σωφρονιστική ποινή την οριστική έξοδο από την αγορά εργασίας και, ως εκ τούτου, την απώλεια των δικαιωμάτων που απορρέουν από το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, και στην περίπτωση που υπάρχει δυνατότητα εκτίσεως μέρους μόνον της ποινής, από την άλλη πλευρά όμως, ο ενδιαφερόμενος ή η ενδιαφερόμενη θα πρέπει μετά την προσωρινή αποφυλάκισή τους να υποβληθούν σε πρόγραμμα απεξαρτήσεως κατά τη διάρκεια του οποίου δεν θα είναι στη διάθεση της αγοράς εργασίας;

4) Έχει ως συνέπεια η λόγω καταδίκης σε πρόσκαιρη (μη ανασταλείσα υπό όρον) στερητική της ελευθερίας ποινή απώλεια της θέσεως εργασίας, ή η αδυναμία αναζητήσεως εργασίας σε περίπτωση ανεργίας κατά το χρονικό αυτό διάστημα, ότι περιάγει τον ενδιαφερόμενο άνευ ετέρου σε κατάσταση εκούσιας ανεργίας κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, της αποφάσεως 1/80, η οποία δεν εμποδίζει την απώλεια των δικαιωμάτων που απορρέουν από τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80;

5) Ισχύουν τα ανωτέρω και στην περίπτωση που προσδοκάται η εντός συντόμου και ευλόγου χρόνου αποφυλάκιση του ενδιαφερομένου, στη συνέχεια όμως αυτός θα υποβληθεί κατ' αρχάς σε πρόγραμμα αποτοξινώσεως, η δε ανάληψη εργασίας θα είναι δυνατή μόνο μετά την ολοκλήρωση ενός πιο ειδικού κύκλου σπουδών;

6) Πρέπει το άρθρο 14 της αποφάσεως 1/80 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μπορεί να ληφθεί υπόψη, ακόμη και στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας, μια ευνοϊκή μεταβολή των πραγμάτων υπέρ του ή της ενδιαφερομένου/ης, η οποία επήλθε μετά την τελευταία απόφαση των διοικητικών αρχών και η οποία καθιστά ανεπίτρεπτη πλέον την εφαρμογή του περιορισμού του άρθρου 14 της αποφάσεως 1/80;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

18 Με το πρώτο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατά τα ουσιώδη αν το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, έχει την έννοια ότι καλύπτει την περίπτωση του ενηλίκου, τέκνου Τούρκου εργαζομένου που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, τέκνου που γεννήθηκε και διαμένει έκτοτε σ' αυτό το κράτος.

19 Το εθνικό δικαστήριο ρωτά ειδικότερα αν το γεγονός ότι ο I. Cetinkaya γεννήθηκε και ζει έκτοτε στο κράτος μέλος υποδοχής, πράγμα που σημαίνει ότι δεν έλαβε άδεια να έρθει να ζήσει με τον εν λόγω εργαζόμενο κατά την έννοια της προαναφερθείσας διάταξης, ασκεί επιρροή στην εφαρμογή της.

20 Όπως υποστήριξαν όλοι οι διάδικοι που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, στο ερώτημα αυτό αρμόζει αρνητική απάντηση.

21 Το γεγονός ότι το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 προβλέπει ρητά μόνο την περίπτωση που τα μέλη της οικογένειας του Τούρκου εργαζομένου λαμβάνουν την άδεια να ζήσουν μαζί του, δεν στηρίζει το συμπέρασμα ότι οι συντάκτες της απόφασης αυτής θέλησαν να αποκλείσουν από τα δικαιώματα που θεσπίζει αυτό το μέλος της οικογένειας που γεννήθηκε στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής το οποίο συνεπώς δεν χρειάστηκε να ζητήσει την άδεια να έρθει να ζήσει με τον Τούρκο εργαζόμενο στο κράτος μέλος υποδοχής στο πλαίσιο συγκέντρωσης της οικογένειας.

22 Ο όρος ότι τα μέλη της οικογένειας πρέπει να έχουν λάβει την άδεια να ζήσουν με τον Τούρκο εργαζόμενο εξηγείται από τη σκέψη ότι οι διατάξεις περί συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Τουρκίας (στο εξής: σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας) δεν θίγουν την αρμοδιότητα των κρατών μελών να ρυθμίζουν την είσοδο Τούρκων υπηκόων στο έδαφός τους καθώς και τους όρους που διέπουν την πρώτη επαγγελματική τους δραστηριότητα έτσι ώστε η πρώτη έγκριση της εισόδου Τούρκου υπηκόου σε κράτος μέλος διέπεται κατ' αρχήν αποκλειστικά από το εθνικό δίκαιο του κράτους αυτού (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, C-275/02, Ayaz, Συλλογή 2004, σ. I-8765, σκέψη 35).

23 Εφόσον ο όρος αυτός σκοπεί να αποκλείσει από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 τα μέλη της οικογένειας του Τούρκου εργαζομένου που εισήλθαν στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής και κατοικούν εκεί κατά παράβαση της νομοθεσίας του κράτους αυτού, δεν μπορεί εγκύρως να αντιταχθεί στο μέλος μιας τέτοιας οικογένειας το οποίο, όπως στην κύρια υπόθεση, γεννήθηκε και έκτοτε διαμένει πάντα στο εν λόγω κράτος μέλος και συνεπώς δεν είχε ανάγκη εγκρίσεως προκειμένου να ζήσει με τον εν λόγω εργαζόμενο.

24 Κανένα στοιχείο δεν στηρίζει την άποψη ότι η πρόθεση των συντακτών της απόφασης 1/80 ήταν να εισαγάγουν διαφοροποίηση αναλόγως του τόπου γεννήσεως των τέκνων του Τούρκου εργαζομένου έτσι ώστε να στερήσουν αυτά που γεννήθηκαν στο κράτος μέλος υποδοχής, αντίθετα με τα μέλη της οικογένειας στα οποία επετράπη να έρθουν να ζήσουν με τον εν λόγω εργαζόμενο, τα δικαιώματα πρόσβασης στην απασχόληση και διαμονής που απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 7 της απόφασης αυτής.

25 Η ερμηνεία αυτή είναι η μόνη που εξασφαλίζει τη συνοχή του συστήματος που έχει διαρρυθμιστεί και που δίνει τη δυνατότητα να επιτευχθεί πλήρως ο στόχος του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω απόφασης που είναι η δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για τη συγκέντρωση της οικογένειας στο κράτος μέλος υποδοχής επιτρέποντας, καταρχάς, την παρουσία των μελών της οικογένειας κοντά στον διακινούμενο εργαζόμενο και στη συνέχεια ενισχύοντας τη θέση τους με την

αναγνώριση του δικαιώματος προσβάσεως σε θέση εργασίας στο κράτος αυτό (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 17ης Απριλίου 1997, C-351/95, Kadiman, Συλλογή 1997, σ. I-2133, σκέψεις 34 έως 36, και Ayaz, όπ.π., σκέψη 41).

26 Κατά συνέπεια, το τέκνο του Τούρκου εργαζόμενου που εμπίπτει στο άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 μπορεί να επικαλεστεί τη διάταξη αυτή ακόμη και αν γεννήθηκε και διαμένει έκτοτε στο κράτος μέλος υποδοχής.

27 Η Γερμανική Κυβέρνηση διερωτάται πάντως αν ο I. Cetinkaya πληροί μια άλλη προϋπόθεση εφαρμογής του εν λόγω άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δηλαδή αν ο πατέρας του έχει την ιδιότητα εργαζομένου «ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας». Κατά την εν λόγω κυβέρνηση, ο Τούρκος εργαζόμενος από τον οποίο αντλούνται τα δικαιώματα πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 κατά τον χρόνο της διαμονής για την οποία το μέλος της οικογένειας που δεν μπορεί να επικαλεστεί επαγγελματική κατάρτισή της, προβάλλει τα εκ της διατάξεως αυτής δικαιώματα. Η διάταξη παραπομπής όμως δεν αναφέρει αν η απώλεια της ιδιότητας του εργαζομένου από τον πατέρα του I. Cetinkaya επήλθε πριν ή μετά την έκδοση της απόφασης περί απελάσεως ούτε αν η μητέρα του ασκούσε επαγγελματική δραστηριότητα.

28 Η επιχειρηματολογία αυτή είναι απορριπτέα.

29 Από το γράμμα του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 δεν συνάγεται ότι τα μέλη της οικογένειας στα οποία αναφέρεται η διάταξη αυτή χάνουν τα δικαιώματα που τους παρέχει αυτή απλώς και μόνο διότι σε μια συγκεκριμένη στιγμή ο εν λόγω εργαζόμενος παύει να είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας στο κράτος υποδοχής.

30 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, τα κράτη μέλη δεν έχουν πλέον την εξουσία να εξαρτούν από προϋποθέσεις τη διαμονή μέλους της οικογενείας Τούρκου εργαζομένου πέραν της τριετίας που προβλέπει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της απόφασης 1/80 κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος πρέπει πράγματι να συμβιώνει με τον εργαζόμενο και αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση του Τούρκου μετανάστη που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της απόφασης 1/80 (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 16ης Μαρτίου 2000, C-329/97, Ergat, Συλλογή 2000, σ. I-1487, σκέψεις 37 έως 39).

31 Κατά συνέπεια, τα μέλη της οικογένειας που εμπίπτουν στο άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 τα οποία, όπως ο Cetinkaya, έχουν αποκτήσει, κατόπιν πενταετούς νόμιμης διαμονής λόγω οικογενειακής συμβιώσεως με τον εργαζόμενο, το δικαίωμα ελεύθερης προσβάσεως στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής σύμφωνα με τη δεύτερη περίπτωση της εν λόγω διατάξεως, όχι μόνο αντλούν απευθείας από την απόφαση 1/80, λόγω του άμεσου αποτελέσματος της ανωτέρω διατάξεως, ατομικό δικαίωμα ως προς την εργασία, αλλ' επιπλέον η πρακτική αποτελεσματικότητα του δικαιώματος αυτού προϋποθέτει κατ' ανάγκη την ύπαρξη αντίστοιχου δικαιώματος διαμονής, το οποίο επίσης στηρίζεται στο κοινοτικό δίκαιο και είναι ανεξάρτητο από το αν εξακολουθούν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις κτήσεως των εν λόγω δικαιωμάτων (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Ergat, όπ.π., σκέψη 40).

32 Υπό τις συνθήκες αυτές, το μέλος της οικογένειας μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα που παρέχει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 μετά περίοδο διαμονής τριών και πέντε ετών αντιστοίχως με τον Τούρκο εργαζόμενο που είναι ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας στο κράτος μέλος υποδοχής ακόμη και αν μετά από αυτές τις περιόδους διαμονής ο εν λόγω εργαζόμενος, π.χ. λόγω συνταξιοδοτήσεως, δεν ανήκει πλέον ο ίδιος στην αγορά εργασίας αυτού του κράτους μέλους.

33 Συνεπώς, το γεγονός ότι σε μια περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, ο Τούρκος εργαζόμενος, το μέλος της οικογένειας του οποίου συμβίωσε πράγματι με αυτόν τον εργαζόμενο επί την πενταετία που προβλέπει η δεύτερη περίπτωση του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 διεκδικεί τα δικαιώματα που προβλέπει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80, δεν ανήκει πλέον στη νόμιμη αγορά εργασίας

στο κράτος μέλος υποδοχής δεν μπορεί να στερήσει τον ενδιαφερόμενο από τα δικαιώματα αυτά.

34 Υπό τις συνθήκες αυτές στο πρώτο ερώτημα αρμόζει η απάντηση ότι το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 έχει την έννοια ότι καλύπτει την περίπτωση του ενήλικα, τέκνου Τούρκου εργαζομένου που είναι ή υπήρξε ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής τη στιγμή μάλιστα που γεννήθηκε και διαμένει έκτοτε στο κράτος αυτό.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

35 Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι με το ερώτημα αυτό το αιτούν δικαστήριο ρωτά κατά τα ουσιώδη αν το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 αντιτίθεται στον λόγω παρατεταμένης απουσίας από την αγορά εργασίας περιορισμό των δικαιωμάτων που παρέχει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 στον Τούρκο υπήκοο που βρίσκεται στην κατάσταση του Cetinkaya, κατόπιν της καταδίκης σε ποινή φυλακίσεως ακολουθούμενη από τη θεραπευτική αγωγή αποτοξινώσεως.

36 Το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι οι περιορισμοί του δικαιώματος διαμονής που είναι συνακόλουθο του δικαιώματος προσβάσεως στην αγορά εργασίας και στην πραγματική άσκηση επαγγέλματος, που έχουν τα μέλη της οικογένειας του Τούρκου εργαζομένου, εντάσσονται σε δύο κατηγορίες. Αφενός το άρθρο 14, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80 παρέχει το ίδιο στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να επιβάλλουν, σε ορισμένες ατομικές περιπτώσεις και εφόσον συντρέχει βάσιμος λόγος, περιορισμούς στην παρουσία του Τούρκου μετανάστη στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής οσάκις αυτός, λόγω της ατομικής συμπεριφοράς του συνιστά πραγματικό και σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, την ασφάλεια και τη δημόσια υγεία. Αφετέρου, το μέλος της οικογένειας στο οποίο επιτράπηκε νομοτύπως να έλθει να ζήσει με τον Τούρκο εργαζόμενο σ' ένα κράτος μέλος πλην όμως εγκαταλείπει το έδαφος του κράτους υποδοχής για μεγάλο χρονικό διάστημα και χωρίς να υπάρχουν θεμιτοί λόγοι, χάνει κατ' αρχήν το νομικό καθεστώς στο οποίο είχε υπαχθεί βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 (βλ. απόφαση Ergat, όπ.π., σκέψη 45, 46 και 48).

37 Όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 40 των προτάσεών του, η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Ergat αφορούσε μεν την περίπτωση ενός μέλους της οικογένειας που ήλθε να ζήσει με τον εργαζόμενο στο κράτος υποδοχής, πλην όμως η ερμηνεία του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 που δέχεται η απόφαση αυτή ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση που, όπως στην κύρια υπόθεση, το εν λόγω μέλος της οικογένειας γεννήθηκε και έκτοτε διαμένει στο κράτος μέλος υποδοχής.

38 Κατά συνέπεια, το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 έχει την έννοια ότι τα δικαιώματα που παρέχει η διάταξη αυτή στα μέλη της οικογένειας του Τούρκου εργαζόμενου τα οποία πληρούν την προϋπόθεση της ελάχιστης διάρκειας διαμονής δεν μπορούν να περιοριστούν παρά μόνο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 της απόφασης 1/80, δηλαδή για λόγους δημοσίας τάξεως ασφάλειας και δημόσιας υγείας ή λόγω του γεγονότος ότι ο ενδιαφερόμενος εγκατέλειψε το έδαφος του κράτους υποδοχής για σημαντικό χρονικό διάστημα και χωρίς θεμιτούς λόγους.

39 Κατά συνέπεια, στο δεύτερο ερώτημα αρμόζει η απάντηση ότι το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 δεν επιτρέπει να περιορίζονται, λόγω παρατεταμένης απουσίας από την αγορά εργασίας, τα δικαιώματα που παρέχει η διάταξη αυτή στον Τούρκο υπήκοο ο οποίος βρίσκεται στην κατάσταση του I. Cetinkaya, κατόπιν της καταδίκης σε ποινή φυλακίσεως ακολουθούμενη από θεραπευτική αγωγή αποτοξίνωσης.

Επί του τρίτου, τετάρτου και πέμπτου ερωτήματος

40 Λαμβανομένης υπόψη της απάντησης στο δεύτερο ερώτημα παρέλκει η απάντηση στο τρίτο, στο τέταρτο και στο πέμπτο ερώτημα που έχουν ως αφετηρία την υπόθεση ότι τα δικαιώματα που παρέχει στο μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζόμενου το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 μπορούν να περιοριστούν για λόγους διαφορετικούς από τους προβλεπόμενους στο άρθρο 14

της απόφασης 1/80 ή για τον λόγο ότι ο ενδιαφερόμενος εγκατέλειψε το έδαφος του κράτους υποδοχής για σημαντικό χρονικό διάστημα και χωρίς θεμιτούς λόγους.

Επί του έκτου ερωτήματος

41 Με το ερώτημα αυτό το αιτούν δικαστήριο ρωτά αν το άρθρο 14 της απόφασης 1/80 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει να μη λαμβάνουν υπόψη οι εθνικές αρχές, όταν εξετάζουν το νόμιμο του μέτρου της απομάκρυνσης από την επικράτεια που διατάσσεται εις βάρος Τούρκου υπηκόου, πραγματικά στοιχεία που επήλθαν μετά την τελευταία απόφαση των αρμοδίων αρχών τα οποία επιτρέπουν πλέον τον περιορισμό των δικαιωμάτων των ενδιαφερομένων κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

42 Το Δικαστήριο συνήγαγε, αφενός, από το ίδιο το γράμμα των άρθρων 12 της Συμφωνίας Συνδέσεως και 36 του προσθέτου πρωτοκόλλου που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149), καθώς και, αφετέρου, από τον σκοπό της απόφασης 1/80, ότι οι αρχές που γίνονται δεκτές στο πλαίσιο των άρθρων 48 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 39 ΕΚ) και 49 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως άρθρο 40 ΕΚ) και 50 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, άρθρο 41 ΕΚ) πρέπει να εφαρμόζονται, στο μέτρο του δυνατού, στους Τούρκους υπηκόους που έχουν τα δικαιώματα που αναγνωρίζει η απόφαση αυτή (βλ. μεταξύ άλλων απόφαση Ayaz, όπ.π., σκέψη 44).

43 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, όσον αφορά τον καθορισμό του περιεχομένου της εξαιρέσεως περί δημοσίας τάξεως που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, πρέπει να ληφθεί υπόψη η ερμηνεία που έχει δοθεί στην ίδια εξαίρεση στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων που έχουν ιθαγένεια των κρατών μελών της Κοινότητας. Η ερμηνεία αυτή δικαιολογείται κατά

μείζονα λόγο επειδή η διατύπωση της εν λόγω διατάξεως είναι σχεδόν νομότυπη με τη διατύπωση του άρθρου 48, παράγραφος 3, της Συνθήκης (απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2000, C-340/97, Nazli, Συλλογή 2000, σ. I-957, σκέψη 56).

44 Όσον αφορά ειδικότερα το άρθρο 3 της οδηγίας 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 16) το Δικαστήριο έκρινε ότι για να κριθεί αν ο υπήκοος άλλου κράτους μέλους μπορεί να απελαθεί για λόγους δημοσίας τάξεως, οι αρμόδιες εθνικές αρχές πρέπει να διαπιστώνουν κατά περίπτωση αν το μέτρο ή οι περιστάσεις που οδήγησαν σ' αυτή την καταδίκη μαρτυρούν την ύπαρξη ατομικής συμπεριφοράς που συνιστά παρούσα απειλή για τη δημόσια τάξη. Ούτε η διατύπωση του άρθρου 3 της οδηγίας 64/221 ούτε η νομολογία του Δικαστηρίου παρέχουν ακριβέστερες ενδείξεις όσον αφορά την ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη για να κριθεί αν η απειλή είναι «παρούσα» (απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, C-482/01 και C-493/01, Ορφανόπουλος και Oliveri, Συλλογή 2004, σ. I-5257, σκέψη 77).

45 Με την προπαρατεθείσα απόφαση Ορφανόπουλος και Oliveri (σκέψη 82), το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 3 της οδηγίας 64/221 αντίκειται σε εθνική πρακτική σύμφωνα με την οποία τα εθνικά δικαστήρια δεν λαμβάνουν υπόψη, κατά την εξέταση της νομιμότητας της απελάσεως υπηκόου άλλου κράτους μέλους, τα πραγματικά περιστατικά τα οποία προέκυψαν μετά την τελευταία απόφαση των αρμοδίων αρχών και τα οποία συνεπάγονται ενδεχομένως ότι έχει εξαλειφθεί ή περιοριστεί σημαντικά η απειλή που συνιστά για τη δημόσια τάξη η συμπεριφορά του συγκεκριμένου προσώπου.

46 Όπως τονίστηκε στις σκέψεις 42 και 43 της παρούσας απόφασης, το άρθρο 14, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80 επιβάλλει στις αρμόδιες εθνικές αρχές όρια ανάλογα με αυτά που διέπουν ένα τέτοιο μέτρο εις βάρος υπηκόου άλλου κράτους μέλους ενώ, όπως και το άρθρο 3 της οδηγίας 64/221, η διάταξη αυτή δεν

περιλαμβάνει ένδειξη όσον αφορά την ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη για να κριθεί αν πρόκειται για παρούσα απειλή.

47 Επομένως, λαμβανομένων υπόψη των αρχών που έχουν καθιερωθεί στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων υπηκόων κράτους μέλους, οι οποίες μπορούν να εφαρμοστούν και στους Τούρκους εργαζομένους που έχουν τα δικαιώματα που αναγνωρίζει η απόφαση 1/80, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη, όταν εξετάζουν τη νομιμότητα του μέτρου της απελάσεως Τούρκου υπηκόου, τα πραγματικά περιστατικά τα οποία προέκυψαν μετά την τελευταία απόφαση των αρμοδίων αρχών και τα οποία συνεπάγονται ενδεχομένως ότι έχει εξαλειφθεί ή περιοριστεί σημαντικά η απειλή που συνιστά για τη δημόσια τάξη η συμπεριφορά του συγκεκριμένου προσώπου.

48 Συνεπώς, στο έκτο ερώτημα αρμόζει η απάντηση ότι το άρθρο 14 της απόφασης 1/80 δεν επιτρέπει να μη λαμβάνουν υπόψη τα εθνικά δικαστήρια, όταν εξετάζουν τη νομιμότητα του μέτρου της απελάσεως Τούρκου υπηκόου, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν μετά την τελευταία απόφαση των αρμοδίων αρχών και τα οποία δεν επιτρέπουν πλέον περιορισμό των δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

Επί των δικαστικών εξόδων

49 Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει, έναντι των διαδίκων της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υπεβλήθησαν τα λοιπά μέρη στη δίκη, πλην των εν λόγω διαδίκων, για την κατάθεση παρατηρήσεων στο Δικαστήριο δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

1) **Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως την οποία εξέδωσε το συμβούλιο συνδέσεως, που συστάθηκε με τη συμφωνία συνδέσεως μεταξύ Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, έχει την έννοια ότι καλύπτει την περίπτωση του ενήλικα, τέκνου Τούρκου εργαζομένου που είναι ή υπήρξε ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής, τη στιγμή μάλιστα που γεννήθηκε και διαμένει έκτοτε στο κράτος αυτό.**

2) **Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 δεν επιτρέπει να περιορίζονται, λόγω παρατεταμένης απουσίας από την αγορά εργασίας, τα δικαιώματα που παρέχει η διάταξη αυτή στον Τούρκο υπήκοο ο οποίος βρίσκεται στην κατάσταση του I. Cetinkaya, κατόπιν της καταδίκης σε ποινή φυλακίσεως ακολουθούμενη από θεραπευτική αγωγή αποτοξίνωσης.**

3) **Το άρθρο 14 της απόφασης 1/80 δεν επιτρέπει να μη λαμβάνουν υπόψη τα εθνικά δικαστήρια, όταν εξετάζουν τη νομιμότητα του μέτρου της απελάσεως Τούρκου υπηκόου, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν μετά την τελευταία απόφαση των αρμοδίων αρχών και τα οποία δεν επιτρέπουν πλέον περιορισμό των δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.**

(υπογραφές)